

ನ್ನ ಬ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆದರೂ ದೆಂಗಿ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಮೃಗಲ್ಲ ಸೋಳೈ
ರೆಪಲೆಂಟ್ ಲೆಚ್ಚಿ, ಮೊಣಕಾಲಿನವರೆಗೂ ಸಾಕ್ಷನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು
ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಮಲಗಿದ್ದ ಆರಾಧ್ಯನಿಗೆ ತಾಯಿ ಎಷ್ಟು ಕರೆದರೂ
ಎತ್ತಿರವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಕ್ರೀಮ್, ತಮ್ಮನಿಗೆ ಪೇಜ್ ಶ್ರೀ, ಅಮೃತಿಗೆ ಪದಬಂಧ
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡುವ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ ಆಗ್ವೇ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ
ಬಿದ್ದ ಸಪ್ಪಳವಾಗಿತ್ತು. ಫ್ರಿಂಟೆಡ್ ರಂಗೋಲಿಯ ಮೇಲೆ
ನಿರೆರಚಲು ಹೋದ ತಾಯಿ ಪ್ರತಿಕೆಯನ್ನು ಒಗೆ ತಂದು
ಒಗೆದಳು. ಮಲಗಿದ್ದ ಆರಾಧ್ಯನನ್ನು ಸೋಡುತ್ತು, ‘ಮುಖ
ಯಾಕೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಯೋ, ದೆಂಗಿ ಸೋಳೈ ಕಚ್ಚಿದರೆ
ಅದು ಮೊಳಕಾಲು ಕೇಳಗೆ ಕಚ್ಚುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾ’
ಎಂದಳು. ‘ಆವನು ನಿಯಿಲ್ಲ ಕಣೆ, ಮಲಗಿದಾನೆ... ನಿನ್ನ
ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸೋಳೈ ಕಚ್ಚುವುದೆರಡೂ ಮೊಣಕಾಲ
ಕೇಳಗೇ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ, ಆರಾಧ್ಯನ ಅಣ್ಣ ಪ್ರತಿಕೆಯನ್ನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ವರದನೇ ಪುಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಡೆದ.
ಅಕ್ಕರ ಓದಲು ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ರಾಜಕೀಯವಾಗಲಿ,
ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಲಿ, ಕ್ರೀಡೆಯಾಗಲಿ
ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿನಿದ್ಧರೂ ಅವನಿಗೆ
ಸರಗಳ್ಳತನ, ಬ್ಯಾಕು ಕಂದಿದ್ದು, ಆಪರೇಶನ್
ಆದನಂತರ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ತೆಗೆದ ಕೇಜಿ ಭಾರದ
ಗಡ್ಡೆ, ಹೆಚ್ಚುವು ದನವನ್ನು ನುಂಗಿದ್ದು, ಒಂದು
ಮಾರಿನಹಣ್ಣ; ವರಡು ಗೊರಕೆ ಇತ್ತಾದಿ
ಸುಭ್ರಿಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಟ್ಟಿಗೊ
ಸಂಗೃಹಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮೋಣಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಇಂದು ವರದನೇ ಪುಟ ತೆಗೆದದ್ದೇ ದಪ್ಪ
ಅಕ್ಕರದಲ್ಲಿ ಕುಖ್ಯಾತ ಬರೀರ ಉಫ್‌ ‘ಚೆಕ್ಕಿ ಬರೀರ’
ಸರೆ ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಅವನ ಚಿತ್ರ,

ಚಿತ್ರಗಳು: ಎಸ್.ವಿ. ಹೂಗಾರ